

HÍRMONDÓ 2017/19

Kedves Tagok!

Az alábbiakban küldjük következő hírlevelünket, mindenkinek jó olvasást kívánunk.

Katona Andrea

TARTALOM

HÍREK, INFORMÁCIÓK.....	2
A nyári szünet után újra elindult a klubélet.....	2
Siketvakon az El Caminón	3
Csapatépítő nap a SVOE-ben.....	8
Új kollegával bővült a Jelnyelvi Tolmácsszolgálat	9
Siketvakok Európai Napja.....	10
PROGRAMAJÁNLÓ	12
Mini-Európa épült egy Andrásy úti terepasztalon – Miniversum ...	12
FONTOS INFORMÁCIÓK	12
Párbeszédre van szükség a fogyatékoságügyi politikában.....	12
Az EP elfogadta álláspontját a termékek és szolgáltatások akadálymentesítéséről	14

A nyári szünet után újra elindult a klubélet

Rehab klub

A szeptemberi első klubfoglalkozáson az otthoni rendrakásról volt szó. Kinek mi okoz nehézséget, látás-hallássérültként. Mennyiben okoz nehézséget pl. a befőtt elrakása, avagy honnan tudjuk melyik üvegben milyen befőtt vagy lekvár van. Hogyan különböztetjük meg a fűszereket? Mosásnál hogyan különböztetjük meg a ruhákat, hogy a fehéreket ne mossuk össze a feketékkel? Hogyan párosítsuk a zoknikat színük szerint?

A jelenlévők megosztották egymással tapasztalataikat, s újabb ötletekkel gazdagodtak. Van, aki apró jeleket varr a ruhába, van, aki színfogó kendőt használ, de olyan is aki zokni párosítóval mos. Ötletes, hogy különböző méretű és különböző alakú üvegekbe rakjuk el a befőtteket, lekvárt.

Hasznos volt, hogy megtudtuk, létezik pufi festék, ami hőre dagad, és ha azzal írunk valahova, akkor utána ujjaink segítségével később le tudjuk tapogatni az írást.

Szabadidős klub

Ha a hónap második szerdája, akkor szabadidős klub. A friss nyári élményekről volt szó, valamint Kimlei Gábor tartott élménybeszámolót az El Caminón tapasztaltakról.

Nagyon sokan jöttek el, alig fértünk el a csoportszobában.

Gábor beszámolója után Papakosztandi Mária mesélte el élményeit a Dunai hajós kirándulásukról, ahol Szerbia és Románia egyes városait látogatták meg.

A részletes élménybeszámoló külön hírlevélben volt olvasható.

Ezek után Kimlei Árpád mesélt Londoni kirándulásáról. Ő 5 napot töltött Londonban s próbált minél több látványosságot megnézni.

Siketvakon az El Caminón

A spanyolországi siketvak egyesület szeptember elejére meghirdette az El Caminó túrát siketvak emberek számára. Egyesületünk részéről Kimlei Gábor és kísérelője, Bodó Gábor vett részt a túrán.

A Szent Jakab-út (gyakran spanyol neve (Camino de Santiago) után El

Caminó-nak is nevezik) ősrégi zarándokút, a kelta időkben a Tejút szimbóluma volt, s a maival ellenkező irányban járták be a zarándokok. A mai út Spanyolország Galicia tartományának fővárosába, Santiago de Compostelába vezet. A hagyomány szerint az itteni székesegyházban vannak Idősebb Szent Jakab apostol földi maradványai. A legenda szerint Szent Jakab holttestét hajón hozták Jeruzsálemből – az ottani keresztényüldözés elől – Észak-Spanyolországba.

Itt azon a helyen temették el, ahol most Santiago de Compostela található.

Compostelába nemcsak egy kiindulópontból lehet eljutni, viszont az út fő része azonos. A zarándokút jelvénye a fésűkagyló, melyet az út mentén mindenütt felfestve megtalálhatunk. Az út mentén a bencések kórházakat és rendházakat építettek.

A középkortól kezdve, mikor a Szentföldre menő zarándoklatok ellehetetlenültek, a Camino szerepe felértékelődött. A Szent Jakab-út 1993-tól az UNESCO Világörökség részét képezi.

Minden zarándok, aki az előre meghatározott követelményeknek eleget tesz, latin nyelvű oklevelet kap. A tartalma a következő:

"A compostellai Szent Apostoli és Érseki Egyház káptalanja, aki őrzője a Szent Jakab apostol oltár pecsétjének, ahogy a világ minden tájáról akár áhítatosságból, akár fogadalom okán érkező minden hívő és zarándok számára, akik Szent Jakabnak, a mi apostolunknak és Spanyolország védőszentjének és védelmezőjének a küszöbéhez járulnak a látogatásáról hiteles tanúsítványt állít ki, mindazokkal, akik meg kívánják ezt tekinteni, tudatja, hogy:

XY úr, miután az utolsó száz kilométert gyalog vagy lovagolva, avagy az utolsó kétszáz kilométert kerékpáron megtette, eme legszentebb templomot kegyessége okán alázatosan felkereste.

Hittel mindezekben a fent nevezett szent egyház pecsétjével megerősített eme írás neki kiadatik.

Compostella, az Úr X. évében, Y havának Z. napján"

A két Gáborral készült az alábbi interjú, az élményekről és a tapasztalatokról.

Andi: Gondolom, maradandó élményeket szereztek. Milyen volt a túra?

Kimlei Gábor: Igen, kalandos volt az odautazás. Szeptember 3-án délelőtt repültünk Madridba, ahonnan tovább kellett volna vonaton utaznunk, de sajnos a vonatra már nem volt helyjegy. Így Madridban éjszakáztunk, és másnap délelőtt indultunk tovább.

Dél körül érkeztünk meg a szálláshelyünkre, Elfoglaltuk a szállást, majd megérkeztek utánunk a spanyolok és a skótok is. Miután mindenki megérkezett elvittek bennünket Sarriaba, ahol volt egy pékség, valamint egy múzeum, amit megnéztünk. Ebben a múzeumban különböző sütőipari, pékipari tárgyak voltak kiállítva, mivel ez a család működteti a pékséget már öt generáció óta. Emellett mindenféle korabeli eszközök ki voltak állítva, ami egy szatócsboltot jellemezett. Ezek után elmentünk vacsorázni. Általában a vacsora három fogásból állt, voltak levesek, majd húsos ételek és valami desszert. Rengeteg tengergyümölcsöt etelt fogyasztanak, polip, rák, tengeri hal. Szeretik az oldalast is, de nem abban a formában, mint ahogy mi esszük. Általában laktató és elég is volt az étel.

Szeptember 5.-én kedden reggel indult a túra. 1/2 9 körül volt mindig a reggeli és utána indultunk. Az első két nap még annyira nem volt fárasztó a túra, Általában napi 25 km-t mentünk. Bár volt egy nap, amikor 30 km-t gyalogoltunk. A harmadik nap kezdtem el érezni, hogy fáradtabb vagyok és nehezebben indul a túra. A spanyol csoport elég lendületesen tette meg a napi kilométereket.

Andi: Bodó Gábor, te hogy' viselted a túrát? Számodra mennyire volt fárasztó?

Bodó Gábor: Egészen jól viseltem. Azt el kell mondanom, hogy az első nap még együtt mozgott a csapat, viszont a spanyolok részéről volt egy teljesen siketvak ember, akivel csak taktikusan lehetett kommunikálni. Onnantól kezdve viszont széthúzódott a csapat.

Volt, aki rohant, mi próbáltuk a középmezőnyben tartani magunkat. Az első nap próbáltuk felvenni a ritmust, mondták, hogy majd kagylót kell keresni, de ott vannak a kilométer jelzők is, és ha bármi baj van írjuk fel a kilométert és jönnek, segítenek. De sajnos azt tapasztaltuk, hogy minden második oszlopról le volt kopva a km jelző. Az is furcsa volt, hogy nem nagyon beszélnek angolul, ezért kezes-lábas kommunikációt folytattunk. Nálam a 30 km-es napon jött el a fáradtság, de a spanyolok kiegészítettek krémekkel és egyebekkel. Nálam kb. a harmadik napon jelent meg a vízhólyag, Az egész utat megúsztuk kettő vízhólyaggal. Bár mindenki próbált felkészíteni arra, hogy lesznek vízhólyagok, de megúsztuk ennyivel. A spanyolok minden este és minden reggel bekenték a lábukat, nekik vízhólyag nélkül sikerült teljesíteni a távot.

Andi: Általában hány óra alatt tettétek meg a napi távot?

Kimlei Gábor: Általában napi 6 óra alatt megtettük a távot.

Bodó Gábor: Általában a táv felénél, dél körül megálltunk egy kis pihenőre. Volt, amikor ebédeltünk, egy szendvicset, vagy ittunk egy üdítőt vagy egy kávét, persze a pihenő után kicsit rossz volt elindulni, de belejöttünk.

Andi: Melyik nap mettől meddig tartott a túra?

Kimlei Gábor: Kedden, az első nap Sarria-tól Portomarín-ig (23 km), szerdán: Portomaríntól Palas de Rei-ig (25 km), csütörtökön: Palas de Rei-től Arzúa-ig (30 km), pénteken: Arzúa-tól O Pedrouzo-ig (20 km), szombaton: O Pedrouzo-tól Santiago de Compostela-ig (20 km).

Andi: Mindennap kellett nektek is pecsételtetni a zárandok útleveletekbe?

Bodó Gábor: Igen, napi kettő pecsét volt az előírás, gyakorlatilag az összes nyilvános helyen van pecsételő, étterem, bár, utcai árusoknál, így próbáltunk napi 3 -4 pecsétet begyűjteni. Volt, amikor a szálláshelyen is kértünk pecsétet, valamint a vacsoránál, ahol étkeztünk ott kértünk pecsétet. A pecsét mellé a dátumot is mindig rá kellett írni.

Andi: Milyen volt a szállás, ahol aludtatok?

Bodó Gábor: Diákszálláson, kolesz hangulatú, emeletes ágyas szobákban aludtunk. Általában ezekben a szobákba 10-20 fő egy

légtérben. Változó színvonalú volt. Volt ahol a folyosón volt található a mosdó rész, de volt, amikor a szobához tartozott.

Andi: A szervezők segítettek mindenben?

Kimlei Gábor: Számunkra nagy segítség volt, hogy nem a nagy hátzissákkal kellett megtenni a távot, hanem a reggeli után beraktuk az autóba és utánunk hozták, mi pedig a kis hátzissákkal tettük meg a túrát. Bár eredetileg a nagy hátzissákkal kellene megtenni az utat, de nekünk ennyi könnyítés volt.

Andi: Milyen volt a csoport összetétele? Honnan jöttek még a túratársak?

Kimlei Gábor: 15-en voltunk, ebből 10 spanyol, 3 skót és mi ketten magyarok. A spanyol csoport úgy oszlott meg, hogy volt 3 siketvak és 7 segítő, A skótoknál egy siketvak hölgy kettő kísérelővel, valamint én és kísérelőm Bodó Gábor. A skót siketvak hölgy jelképesen tette meg az utat, az első nap egy pár kilométert jött, de utána busszal, vagy taxival tette meg az utat.

Andi: Amikor beértetek a célba, fogadtak benneteket?

Bodó Gábor: Igen, a galíciai siket szervezet tagjai, politikusok, valamint a spanyol egyesület vezetője. Emellett készültek a túrázókkal interjúk is. Mindenki kapott egy pólót, és egy kagylót, amit a nyakba lehet akasztani, ezek után volt egy fogadás. Persze itt is a tengergyümölcssei kerültek az asztalra, valamint beszélgettünk. Emellett megkaptuk az okleveleket is. Másnap reggel, szeptember 10-én vasárnap, mire felébredtünk a spanyolok már elmentek. Mi találtunk egy buszt, amivel vissza tudtunk jutni Madridba, és röpké 9 óra alatt meg is érkeztünk. Este 11 órára érkeztünk Madridba, megkerestük a szállásunkat ahol aludtunk, majd másnap dél körül indultunk a repülőtérre és hétfőn estére értünk haza. Kedvesek voltak a hostelben, mert volt időnk várost nézni, de a nagy hátzissákokat ott tudtuk hagyni.

Andi: Hogy' érzed Gábor, egyedül is meg tudtad volna tenni az utat?

Kimlei Gábor: Én egyedül nem tudtam volna megtenni, jó volt hogy Gábor mellettem volt. Sokszor mentünk olyan útvonalon ahol elkelt a segítség. Pl. az első nap kavicsos úton mentünk egy darabig, majd hatalmas kőtáblákon kellett lelépni, ahol kellett a segítség. Gábor ment elől és fogta a karomat, hogy le tudjak lépni.

Bodó Gábor: Az út nagy része, amikor országúton megy az ember, jó hallással még vállalható, de folyamatosan mennek az autók mellettünk. Volt azonban 2-3 olyan szakasz, amit csak nagyon bevállalósoknak ajánlanék. Volt olyan szakasz, ami látók számára is kihívás. Volt olyan szakasz ahol nekem is nagyon kellett figyelnem hova lépjek, kicsit olyan Rám-szakadék típusú.

Andi: Ezeken a túrákon sokan vesznek részt, Próbáltatok beszélgetni túratársakkal?

Bodó Gábor: Nem volt jellemző. Mindenki viszonylag csendben rózta a kilométereket. Amikor beértünk a településekre, akkor sem ez volt a jellemző, mert elfoglaltuk a szállásunkat és mentünk tusolni. De este a vacsoránál azért beszélgettünk. Mint említettem, elég kevesen beszéltek angolul, ami szintén problémát jelentett.

Andi: Általában két dolog miatt teszik meg az El Caminót: az egyik a kihívás és a túra, a másik az elmélkedés, a gondolatok rendszerezése. Számotokra melyik volt a jellemző?

Bodó Gábor: Számomra mind a kettő. Én nem vagyok egy túrázó alkat, számomra kihívás volt, hogy az íróasztal mellől felkelve legyalogoljak 120 km-t. Másrészt volt a csendes sétában időm elmélkedésre, gondolkodásra. Teljesen más közeg, teljesen más gondolatokat hoz ki belőled. Jobban magamra tudtam koncentrálni, hiszen csak az út van.

Kimlei Gábor: Számomra is mindkettő. Kíváncsi voltam mennyire tudom a kilométereket teljesíteni. Többször volt időm elmélkedésre, mind az úton, mind a szálláshelyeken. Bár azt gondolom, hogy a spanyolok egy része teljesítménytúrának fogta ezt fel, mi pedig felvettük a ritmust velük. Kicsit lassabb tempóval többet tudtam volna elmélkedni.

Andi: Megtennéd még egyszer az utat?

Kimlei Gábor: Abban az esetben, ha lassabb tempóban tennék meg a túrát. Lehet, hogy jövőre még nem mennék el, de pár év múlva esetleg. Az El Caminó teljes szakasza több mint 800 km, mi az utolsó 115 km-t tettük meg. Azért fontos ez a 115 km, mert ez a minimumfeltétele annak, hogy valaki hivatalos oklevelet kapjon.

Andi: Számodra mit jelentett az El Caminó?

Kimlei Gábor: Egyrészt azt, hogy sikerült megtennem a túrát, örömömré

szolgált. Sokat jelentett az elmélkedés is. Felejthetetlen volt, amikor beérkeztünk Compostelába, és ahogy a katedrális előtt vártak bennünket.

Bodó Gábor: Teljesen más ország, teljesen más kultúra, rengeteg emberrel találkoztunk, és látni a spanyol szervezet működését. Számomra is egyrészt kihívás volt, másrészt elmélkedés.

Andi: Létezik a magyarországi Szent Jakab túra is, ami az El Caminú kistestvére. Azon gondolkodtál már, hogy megtedd?

Kimlei Gábor: Elméleti síkon igen, de jobban utána kellene nézmem.

Csapatépítő nap a SVOE-ben

Visszatérve a nyári szabadságról az Egyesület dolgozói is felvették a munkát, s összehangolódtak.

Mi is kicseréltük egymással élményeinket. Az új kollegák is megismerkedtek mindenkivel és újult erővel kezdünk neki az új évadnak.

Új kollegával bővült a Jelnyelvi Tolmácsszolgálat

Nemrég elindítottam egy sorozatot, melyben dolgozóinkat szeretném egy kicsit közelebbről bemutatni. Gergely Zsófi jelnyelvi tolmács nemrég dolgozik az Egyesületnél, Őt szeretném most kicsit közelebbről bemutatni.

A SVOE jelnyelvi tolmácsszolgálatánál dolgozó tolmácsok a siket, nagyothalló, siketvak személyek, valamint kommunikációban sérült, speciális kommunikációt igénylő személyek – halmozottan sérültek – kommunikációs akadálymentesítését látják el

Andi: Kezdjük azzal, hogy engem mindig is érdekelt, hogy ki miért választotta a hivatását? Mi volt az, ami megtetszett az adott hivatásban?

Zsófi: Bukarestben jártam egyetemre pszichopedagógiát tanultam és 6 éve költöztem Budapestre. Egy romániai kisvárosban nőttem fel, és azért választottam a Bukaresti egyetemet, hogy a román nyelvet mindenképpen jól beszéljem, de terveimben szerepelt a külföldi munkavállalás.

Egyetem után Budapestre költöztem és elkezdtem tanulni a jelnyelvet, ami nagyon tetszett, szerelem volt első látásra. A családomban, a környezetemben nem voltak siketek, de már egyetem előtt tudtam szeretnék lehetőséget kapni arra, hogy megtanuljam. Egyetem alatt ez még jobba megerősödött bennem.

Amíg az alapszinteket jártam, meg sem fordult a fejemben, hogy tolmács leszek. Nagymértékben a tanárainknak és a barátainknak köszönhető, hogy tolmács lettem. Az alapok elsajátítása után nagyon szerettem volna tovább tanulni, de volt bennem egy félsz, mivel nem nagyon szerettem emberek elé kiállni és szerepelni. A képzés alatt nagyon jó emberekkel találkoztam, akik segítettek, hogy leküzdjem a saját határaitam.

Amikor Magyarországra költöztem, egy teljes évbe telt, mire megtaláltam a helyemet, beilleszkedtem a rendszerbe és megszoktam a változást, majd a III. kerületben kezdtem el dolgozni, mint gyógypedagógus.

A Siketvakok Országos Egyesületénél először csak önkéntesként voltam jelen, majd a bizonyítvány megszerzését követően hivatalosan is elkezdtem dolgozni a tolmácsszolgálat új tagjaként.

Andi: Te egy nagyon lendületes ember vagy, ahogy beszélsz a hivatásodról látszik, hogy nagyon szereted.

Zsófi: Igen, én mindig is „szociális területen” képzeltem el magam. Szeretem az embereket, szeretek velük foglalkozni, és a jelnyelv számomra még kiaknázhatatlan terület, rengeteg szépség rejlik benne.

Andi: Nemrég voltál Máltán egy továbbképzésen, ahol „angol nyelvről és angol nyelvre való tolmácsolást, mint harmadik nyelv” tanultad/gyakoroltad. Milyen tapasztalatokat gyűjtöttél?

Zsófi: Mindenképp új tapasztalatokat gyűjtöttem, nagyon sokat tanultam. Egy jól összeállított, gyakorlatokban gazdag képzésen vehettem részt. Olyan emberekkel találkozhattam, akik a siket közösségért, a jelnyelvi tolmácsolásért, mint szakmáért, nagyon sokat tettek. Innen is tudom, még van mit tanulnom.

Andi: Volt-e már úgy, hogy a tolmácsolás során nehéz helyzetbe kerültél?

Zsófi: Azt gondolom, minden helyzet nehéz valamilyen szinten. Még új vagyok, minden nap rejt magában valami újdonságot. De mivel maximalista vagyok, ezért mindent maximálisan próbálok megoldani.

Siketvakok Európai Napja

Az Európai Siketvak Unió tavaly döntött arról, hogy október 22 a Siketvakok Európai Napja.

Egyesületünk méltóan szerette volna megünnepelni ezt a napot.

A rendezvény 10 órakor kezdődött a Szent Gellért téren. Innen indult a figyelemfelkeltő felvonulásunk, transzparenszekkel, lufikkal, sálakkal a nyakunkban, ezzel is jelezve összetartozásunkat, és szolidaritásunkat az Európában élő siketvakokkal. Átvonultunk csoportban a Szabadság hídon, majd a Fővám téri piaccal szembeni téren egy performance következett. Sokan felfigyeltek ránk, szórólapokat kértek tőlünk, szembesültek azzal, hogy élnek emberek egyidejű látás és hallássérüléssel.

A Fővám térről tovább vonultunk a rendezvénynek helyt adó Premier Kultcaféba, ami az Üllői út 2 szám alatt található, közel a Kálvin térhez. Azért választottuk ezt a helyszínt, mert itt fogyatékosággal, autizmussal élők dolgoznak.

A megnyitót Gangl Tamás elnök mondta, az Európai Siketvak Nap jelentőségéről, továbbá lejátzásra került az Európai Siketvak Unió elnökének, Sanja Tarcaynak videó üzenete.

Őt követte dr. Juhász Péter, az Emberi Erőforrások Minisztériuma Fogycatékosságügyi Főosztálya vezetőjének beszéde: „A kormányzat törekvései a halmozottan sérültek helyzetének javítása érdekében” címmel.

Ezt követően Királyhidi Dorottya főtitkár „Segítség! Segítség? A Siketvak emberek helyzete Magyarországon” címmel hallgathattunk meg gondolatokat.

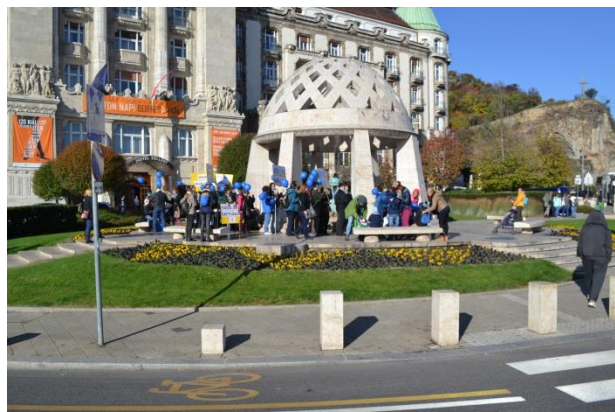
A főtitkár beszédét követte Lukács Ildikó képzőművész kiállításának megnyitója, mely 1 hónapig megtekinthető a helyszínen.

Zárásként a meghirdetett irodalmi pályázat eredményhirdetése következett, majd lehetőség volt kötetlen beszélgetésre.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani azoknak, akik részt vettek a rendezvényen, megmutatták magukat a figyelemfelkeltő felvonuláson. Hálásak vagyunk, hogy vállalták a nyilvánosságot s reméljük, hogy a jövőbeni ilyen jellegű rendezvényeken is számíthatunk rájuk.

A rendezvényt az MTV Esély című műsora rögzítette, amint megtudjuk a pontos dátumot mikor kerül adásba értesítjük a tagokat, valamint a weboldalunkon is tájékoztatást adunk róla.

Addig is mindenki figyelmébe ajánljuk weboldalunkat, ahol hamarosan megtekinthetők lesznek az általunk készített fényképek és videók.

PROGRAMAJÁNLÓ

Mini-Európa épült egy Andrassy úti terepasztalon – Miniversum

1061 Budapest, Andrassy út 12.

A legújabb látványosság Budapesten egy gigantikus 300 négyzetméteres terepasztal, melyen Magyarország, Ausztria és Németország tájai elevenednek meg 1:87-es kicsinyítésben. Az Andrassy úti Miniversum minden részletre kiterjed: miközben zakatolnak a vonatok nyugat felé, az utakon rendőrök cikáznak, teherautók gurulnak, a házak között pedig apró emberkék élik mindennapi életüket. A kiállítás, több gyerekekkel, akár egy egész napos program is lehet.

Folytatás:

<https://welovebudapest.com/2014/05/19/mini-europa-epult-egy-andrassy-uti-terepasztalon-miniversum/>

FONTOS INFORMÁCIÓK

Párbeszédre van szükség a fogyatékosügyei politikában

Az Egyesület választott tisztségviselője az újjáalakult Országos Fogyatékosügyei Tanácsban Kedves Éda ügyvezető.

A kormány arra törekszik, hogy intenzív párbeszédet folytasson a fogyatékos embereket érintő politikáról az érintetteket képviselő civil szervezetekkel - mondta az Emberi Erőforrások Minisztériumának (EMMI) szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára hétfőn Budapesten.

Czibere Károly az Országos Fogyatékosügyei Tanács ülésén úgy fogalmazott, hogy a folyamatos egymásra figyelés, a kommunikáció fenntartása a munka alapvető feltétele.

A tanácsnak meghatározó szerepe volt és lesz az ágazati politika eredményes működésében, valamint nagyban hozzájárul a szemléletformáláshoz, ahhoz, hogy az "elkülönítés társadalmát magunk mögött tudjuk hagyni" - emelte ki az államtitkár.

Czibere Károly azt mondta: olyan világot örököltünk, amelyben úgy gondolják, hogy a fogyatékosokkal élők hiányt szenvednek valamiben és akadályozottak. Pedig az akadály nem bennük, hanem körülöttük van.

A fogyatékos emberekkel kapcsolatban nem egy betegségre kell asszociálni, hanem erőforrásként kell tekinteni rájuk, és arra az értékre koncentrálni, amivel hozzá tudnak járulni a társadalom mindennapi életéhez. Ehhez azonban le kell bontani a körülöttük lévő falakat - tette hozzá az államtitkár.

Hangsúlyozta, hogy a paradigmaváltást folytatni kell. Ehhez már rendelkezésre áll a 2015-ben elfogadott országos fogyatékosügyei program is, amely a születéstől kezdve valamennyi életszakaszban, a társadalmi integráció minden területén kijelöli a követendő irányt és az intézkedéseket.

A program első eredményei már látszanak, például elkezdtek megerősíteni a kora fejlesztést és a fogyatékosokkal élők foglalkoztatása is nőtt - közölte.

Az államtitkár a jövő feladatai között említette, hogy közelebb kell vinni az érintett családokhoz a tudást és a tanácsadást, folytatni kell az úgynevezett kitagolási programot, fenntarthatóvá kell tenni az elindult európai uniós finanszírozású fejlesztéseket és meg kell erősíteni a társadalmi integrációt segítő folyamatokat.

Emellett a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásában is új támogatási rendszert dolgoznának ki, mivel a kínálati és keresleti rendszer is átalakult az elmúlt években - mondta Czibere Károly.

Forrás: MTI

Az EP elfogadta álláspontját a termékek és szolgáltatások akadálymentesítéséről

Megkezdődhetnek az intézményközi tárgyalások az Európai Unióban a termékek és szolgáltatások akadálymentesítéséről azt követően, hogy az Európai Parlament elfogadta az Európai Bizottság javaslata alapján kiegészített álláspontját.

Az EP-képviselők strasbourgi plenáris ülésén elfogadott álláspont szerint a fogyatékkal élő emberek a jövőben könnyebben használhatnak olyan fontos termékeket és szolgáltatásokat, mint a telefonok, beléptetőrendszerek, pénzkiadó- és jegyautomaták.

Jelenleg mintegy 80 millió uniós polgár él valamilyen fogyatékkal, és az öregedő népesség miatt ez a szám a jövőben csak nőni fog. Alapvető fontosságú, hogy a fogyatékkal élők mellett a nehezebben mozgó idősek és várandós nők érdekeit is figyelembe vegyék – hangsúlyozták.

Az elfogadott európai akadálymentesítési intézkedéscsomag számos termékhez és szolgáltatáshoz ír elő jobb hozzáférhetőséget. A listán szerepelnek egyebek között a pénzfelvevő automaták, a jegyárusító automaták és beléptetőrendszerek, a számítógépek, telefonok és tévék, banki szolgáltatások, a közlekedés, ideértve a tömegközlekedés egyes eszközeit, az e-könyvek, weboldalak és egyéb mobilalapú szolgáltatások. Az intézkedéscsomag felsorolja ugyan, mit kell akadálymentesíteni, de nem ír elő pontos technikai megoldásokat, így teret hagy az innovációnak – tették hozzá az EP-képviselők.

A követelmények között említették az épített környezet átalakítását is, abban az esetben, ha jelentős felújítás történik, vagy új infrastruktúra épül, és erre az adott szolgáltatásnál – például közlekedésnél – szükség van.

A szöveg kitér arra is, hogy a tíz főnél kevesebb embert foglalkoztató cégek vagy a 2 millió euró alatti forgalmat bonyolító vállalkozások mentesülnek a kötelezettségek alól. A jogszabálytervezet garantálja, hogy nem rónak aránytalan terheket senkire, viszont az idő, hozzáértés vagy érdeklődés hiánya nem mentesít senkit az átalakítási kötelezettségek alól.

Kósa Ádám fideszes európai parlamenti (EP-) képviselő az MTI-hez eljuttatott közleményében történelmi lépésnek nevezte az európai akadálymentesítési jogszabály elfogadását.

Rámutatott: szoros kapcsolat van a mobilitás, a fogyatékoság és a társadalmi befogadás között. A kommunikáció, a mozgás és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés szabadsága kulcskérdés abban, hogy a fogyatékosággal élő emberek a társadalom teljes értékű tagjaivá válhassanak. A teljes akadálymentesítés irányába történő elmozdulás érdekében az egységes piacon kompatibilis és hatékony megoldásokat kell létrehozni és meg kell könnyíteni azok elterjedését – húzta alá a néppárti képviselő.

Siketvakok Országos Egyesülete
Hungarian Deafblind Association

Székhely: 1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 39.
Levelezési cím: 1053 Budapest, Múzeum körút 3. II. em.1.
Telefon: 06-1/361-2007 Fax: 06-1/209-5829
E-mail: siketvakok@gmail.com
Adószám: 18061031-1-42

Összeállította, szerkesztette: Katona Andrea

Ha úgy gondolja, hogy hozzá tud járulni Egyesületünk munkájához akár önkéntes munkával, akár egy különleges program lehetőségének biztosításával, vagy esetleg anyagilag támogatná munkánkat, várjuk jelentkezését a fenti elérhetőségeken!

Számlaszám: 10409015-90117325-00000000